

N:o 104.

Af herr **A. P. Lind**, om tillägg till 52 § i förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1884.

Uti senare årens utfärdade kongl. förordningar, angående stämpelpappersafgifter, är uteslutet stadgandet om den angifvare förut tillkommande andel af böter och skadestånd, som, till följd af enskildes anmälan, blifvit ådömda. Då det i flera fall endast är allmänheten, som är i tillfälle att kontrollera förseelser af ifrågavarande beskaffenhet, som ofta lära förekomma och icke kunna af åklagaremagten beifras utan anmälan af enskild, men ingen sådan nu mera torde vilja underkasta sig det besvär och de kostnader, som med en dylik angivelse äro förenade, så framt de därför ej erhålla skälig vedergällning; så får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta ett sådant tillägg till 52 § i kongl. förordningen angående stämpelpappersafgifter den 9 november 1884, att i de fall, der böter och skadestånd på enskildes angifvelser ådömas, de samma skola odelade tillkomma angifvarne.

Och får jag anhålla, att denna min motion måtte remitteras till vederbörligt utskott.

Stockholm den 28 januari 1888.

A. P. Lind.